

പരിചേയത്ത് ഈമരൻ വിട്ടുബോ

— ଶ୍ରୀନାମ —

எவர் தடுத்தென்! ஆர் எதிர்த்தென்! முன்வைத்து
காலைப் பின்வைக்கேன். அவரைக்கண்டதும் ஒடிச்
சென்று அவர்முன்பாக என் பாவச்சுமையை இறக்கு
வேன். அவர்பாதங்களை எனது கண்ணீரால் கழுவி
என் கூந்தலால் துடைப்பேன். என் ஆசைத்தீர அவை
களை முத்தமிட்டுப் பரிமளதைலங்கொண்டு பூசிப்
புணர்த்துவேன். “உன்பாவங்கள் உனக்குப் பொறுக்
கப்பட்டன” என்று அவர் திருவாய் மலர்ந்து சொல்
லும்வரை அவர்முன்பாகத் தவங்கிடந்து அழுது கண்
ணீர் வடித்துக்கொண்டே யிருப்பேன்.

காலமோ வகன்தகாலம். மக்கள் குதாகலமாக வரவேற்கும் மனோகரமான காலம். இன்பங்களும் இந்தக்காலத்தில் ஒரு காள் பகல் 11 மணியிருக்கும். கலிலேயா நாட்டிலே, கப்பர் நாம் வீதியிலே 24 வயதுடைய வளென் மதிக்தத்தக்க கட்டழல் வாய்ந்த ஓர் இளம் மாத வெள்ள னுடைதரித்து, முஞ்சாடிட்டு, தலைகுனிந்தபடியே அமைதியாக நடந்து சென்றான். கவலை தோய்ந்த வதனம். வேவுத கீர்த்தனையில் ஆழந்த உள்ளம், அன்றைய தினம் அவளிடம் வழிமையான செயற்கை அழிக்கலை, ஆனால் எவரையுமே தன்பால் ஈர்த்து கொள்ளும் இயற்கை அழகுக்குக் குறைவில்லை. இவ்விதம் அடக்கங்குடிக்கமாய், தன்னந்தனிமையாய் நடந்துசெல்லும் இவள் யாராயிருக்கலாம்? அவள் எங்கு செல்கின்றான்?

அவளை நன்றாக அறிந்தவள் போல் எதிர்கொண்டு வருகின்றார்கள் ஒரு நம்மை. ஆயினும் அவளை அறியாதவள் போல் அப்பால் விலகிச் சொன்னில்லை அம்மங்கை, ஒருகால் அவளை உற்று நோக்குகின்றார்கள். ஒரு புன்முறவல் பூச்சிகள்றார்கள். அதன்மேல் அவளைவிழித்து, “அம்மா! உடலையே தகிக்கும் இந்த உச்சி மத்தியானவேளை அவசரமாக எங்கு செல்கின்றாய்? என்ன அவசியமாகச் சொல்கின்றாய்? உனது முன்தானையில் மறைத்து என்ன கொண்டு செல்கின்றாய்? உனது பொன்னுடை எங்கே? அழகிய பொன்னுபரணம் எங்கே? பிறைதுதலில் ஒளிரும் திலதம் எங்கே? கருந் கந்த வில் மிளிரும் சுகந்த மலர்கள் எங்கே? அன்னங்கை எங்கே? கண்ணை மருட்டும் கயல்விழிப் பார்வை எங்கே? எழில்மிக்க உனது மலர்வதனம் வாடியிருப்பது என்னே? பொவிவிழிந்து, உள்ளெலுங்கு, நீகாணப்படுவது என்னே?

“ஆம், சாரா, நீ என்னுடையது
போல் இப்போதுநான் அப்படி
யில்லை இந்தநாள் மட்டும்
பாவியென்று உலகில் நான்
பெயர் ஏ டு த்து இம்மட்டும்
போதும். கண்ணிருந்தும் அஃப்
தில்லாதாள்போல் காமச்சேற்
நில் சதா புரண்டு, பாவச்சகதி
யில் உழுன்றுக்கெந்த எனது
கண்களை அவருடைய கருணை
விழிகள் திறந்துவிட்டன. திரை
போன்று அவைகளை மறைத்து
ருந்த பாவ இருளை அகற்றிவிட்டன.
என் உள்ளத்தில் ஒளி
பிதங்கேவிட்டது. ஜேயோ சாரா
அவர் இன்றேஸ், அந்தநகரேய
னன் இயேசு இன்றேஸ் என்
ததி என்னவாகுமோ?” என்று
சொன்னதுதான் அவனுடைய
இருவிழிகளினின்றும் தாரை
தாரையாகக் கண்ணீர் பெருக்க
பதி அவருடைய எண்சாண்
உடம்பு ஒருசாண் உடம்பாகக்

குறுகியது. குரல் கம்மியது. அம்மா அப்படியென்றாலேயே
“ஆம் சாரா அவருடைய அமிர் மாதமாக அவர் என்ன சொல்

“சீவியராக்கிய பிதா என்ன அனுப்பினது போலவும் நான் பிதாவிடுவேல் சீவிக்கீற்று போலவும் என்னைப் புசிக்கீற்றவனும் என்னால் சீவிப்பான்”
(பரி. அரு. 6-ம் அதி. 58-ம் வசனம்)

(பரி. அரு. 6-ம் அதி. 58-ம் வசனம்)

நம்மை விண்ணரசு நோக்கி நடத்திச்செல்லும் நம் தாயார் திருச்சபை, தன் பிள்ளைகளுக்கு தேவநந்தகருணையை ஆம், யேசு நாதரையே தேவாமிர் தமாக ஊட்டி வளர்த்துப் பலமடையச் செய்து, “வழியும், சத்தியமும், ஜீவனுமாகிய” கிறீஸ்து கை வக்கன்றடையச் செய்கிறது. கிறீஸ் தவில் சிவிக்கப் பழக்குகிறது. “சிவியராகிய பிதா என்ன அனுப்பினது போலவும், நான் பிதாவினால் சிவிக்கிறது போல

கொடை திருச்சபையை ஆளும் அப்போஸ்தலருக்குரிய தனிச் சிற்புவாய்ந்த கொடை. கிறீஸ் துவின் மாம்சத்தைப் புசிக்கும் அப்போஸ்தலரும் கிறீஸ்துவில் ஒன்றித்து, அவரில் அன்புகொண் டு தூயதூவியானவரால் பிதாவுடன் ஒன்றுசேர்கின்றனர். இவ்வித ஒன்றிப்பு, தேவநந்தகருணையைப் புசிக்கும் கிறீஸ்துவ விசாரங்களுக்கும் கிடைக்கிறது. இதுவே கிறீஸ்துவர்களின் தெய்வீக வரம்பென்பது.

இடைவிடாது ஏவி, இறைவாக்குகளை அறியவும், தேவநந்தகருணையை உட்டெக்காள்ளுவும் அருள்செய்கிறூர். நேர்மையான விதமாய் இறைவனுடன் ஒன்றிக்கும் ஆன்மாக்கள், இறைவனின் அன்பை அவரது அருளை இரங்கத் தேட்கின்றனர். அவரைப்பற்றி மேலும் மேலும் அறிந்து அவரை கேசிக்கென்றனர். அவருடன் உளந்திறந்து, உரையாடி அவரின் தித்தத்துக்கு அடிப்பணித்து தம்மையே கையளிக்கின்றனர்.

வும், என்னைப் புசிக்கிற வல்லும் என்னால் சிவிப்பான்” என்ற கிறீஸ்துநாதர் தாமே கூறியிருக்கிற வார்த்தைகளைமக்குக் கிறீஸ் துவின் பிறப்பையும், அவரது மரணத்தையும், உயிர்ப்பையும் ஒருங்கே கிடிக்கவைக்கிறது.

— நாதன் —

கற்கருணையே நமக்கு சிவனைக்
கொடுக்கிறது, வாழ்வளிக்கிறது

தை விசுவகித்து அவற்றின்படி நடந்தால் மாத்திரம் கிரீஸ்து வை நேசிக்கிறவர்கள் ஆவோம். இதைப்பற்றி எம் அன்பின் மீட்பர் பரி. அரு. 14-ம் அதி. 23-ம் வசனந்தில் கூறுவதைக் கவனிப்போம். “ ஒருவன் என்னைச் சிநேகித்தால் என் வாக்கியத்தை அனுசரிப்பான், என் பிதாவும் அவரைச் சிநேகிடபார். நாங்கள் அவனிடத்தில்லாந்து அவனுக்குள் வாசம்பண்ணுவோம்”, என்றார்.

தலை முக்கிய அலுவல், தம் வெள்ளூர் விவரங்கள்

ஞர்? அதை நானும் அறியப் படாதா?

சாரா கேள்: “ நீதிமான்களை அல்ல, பாவிகளையே நான் பச் சாத்தாபத்துக்கு அழைக்க வங் தேன் என்றார். ஆத்தமாக்களைச் சேதமாக்க அல்ல, அவைகளை இரட்சிக்கவே வங்தேன் என்றார். — வருந்திச் சுமை சமந்திருக்கிறவர்களே, நீங்கள் எல்லோரும் என்ன ஜ்டையில் வாருங்கள்; நான் உங்களைத் தேற்றுவேன் என்றார்— பூமியிலே பாவங்களை மன்னிக்கத் தமக்கு அதிகாரம் உண்டு என்றார்— தவஞ்செய்ய அவசியமில்லாத 99 நீதிமான்களைப்பற்றிஉண்டாக்கி சந்தேகத்தைவிட, தவஞ்செய்கிற ஒரு பாவியினிமித்தம் மோட்சத்திலே அதிக சந்தோஷம் உண்டாகும் என்றார். திமிர்வாதக்காரன் ஒரு வனநோக்கி, உன் பாவங்கள் உண்கு மன்னிக்கப்பட்டன என்றார். இவையெல்லாம் என் மனதில் ஆணித்தறமாய்ப் படிந்தன.

கன்றனா. அதெட்டயங்க உணவைப் பெறும் நாம், கிறீஸ்தவவை மாத்திரம் அல்ல கிறீஸ்தவுடன் ஒன்றித்த திரியேக தேவணையே பெறும் பாக்கியீம் பெறுகின்றோம். இப்போது நாம்பெறும் கிறீஸ்து உத்தாந்தின் கிறீஸ் துவேயாகும். எம்மாழுப்போன சிவாருக்கு யேசுநாதர் பகர்ந்தனித்த அப்பம், உயிர்த்த கிறீஸ் துவையே காண்பித்தது. அவர் அவ்விடத்தில் இரசத்தைத் தமது இரத்தமாகப் பகர்ந்தனிக்கவில்லை. அப்பத்தை ஆசிரவதித்து, அதைப்பிட்டி அவர்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை, தமது உயிர்ப்பின் சிரிரத்தை அவர்களுக்குக் காண்பித்து மறைந்தார். இன்று நம் தாய்த் திருச்சபை விசுவாசி களுக்குத் தேவநற்கருணையில் தெய்வீக ஆப்பத்தை மாத்திரம் பகர்ந்தனிப்பதன் இரகசியம் இதுவே. பலிழுசையில் அவரது மரன்த்தை நினைவுக்கார்ந்து உயிர்ப்பின் தெய்வீக ஆப்பத்தையே

வழியாய் என்னை விசுவகிப்பவர் களுக்காகவும் வேண்டிக் கொள்கிறேன்” என்கீருர். உண்மையாகவே அப்போஸ்தலரிடமே உலகமக்கள் யாவரையும் கையளித்து, அப்போஸ்தலரின் ஒற்றுமைக்காகவும், அப்போஸ்தலர் தமில் ஒன்றியிருந்து உலகமக்களைத் தமிடம் கூட்டிடி சேர்க்கும்படியும், திரும்பவும் செய்ததார். (17-ம் அதி. 23-ம் வச.)

“அப்போஸ்தலர் ஒற்றுமையில் சம்பூரணாயிருக்கவும், என்னை நீர் அனுப்பினீர் என்றுப், என்னை நீர் சிநேகித்தது போல, அப்போஸ்தலரைச் சிநேகிக்கிறீர்ன்றும் உலகம் அறிந்துகொள்ள வும், நான் அவர்களிலும், நீர் என்னுலும் இருக்க வேண்டும்” என்று காத்திரமாகச் செயிக்கிறார். இவ்விடத்தில் அப்போஸ்தலரைத் தமது விசேஷ வரம் பெற்ற பதிலாளிகள் என்று வெளியாகக் காண்பிக்கிறார். இவ்வாரே கிறீஸ்தவின் வாக்குகள்

கண்டசியாக உபதேசம் ஒரு முடிவுக்குவந்தது. சனக்கூட்டம் கலையத்தொடங்கியது. நானும் அவர் வதனத்தை ஒருதடவை ஏற்றிட்டுப் பார்த்தேன். பெருமுச் செறிந்துகொண்டே என் வீட்டுக்குத் திரும்பினேன். வழியிலே அப்புறம் உபதேசமாக என மனதை தூய்த்தின ஒரு (தொடர்ச்சி 2-ம் பக்கம்) உட்கொள்ளுகின்றோம்.

